



DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 19 kwietnia 2013 r.

Poz. 1634

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.236.2013 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 4 kwietnia 2013 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2001 r., Nr 142, poz. 1591; późn. zm.), stwierdzam nieważność uchwały Nr XXIV/179/13 Rady Gminy Biskupiec z dnia 28 lutego 2013 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Biskupiec obejmujący fragment miejscowości Gaj.

Uzasadnienie:

Uchwałą wskazaną na wstępie, Rada Gminy Biskupiec, powołując jako podstawę art. 18 ust. 2 pkt 5, art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2003 r., Nr 80, poz. 717 z późn. zm.), uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Biskupiec, obejmujący fragment miejscowości Gaj.

Załącznik nr 1 do uchwały wskazuje granice objęte planem i określa, że jest to teren leśny (oznaczony symbolem „LS”) wykorzystywany w sezonie letnim na obozowisko harcerskie.

Zdaniem organu nadzoru uchwała rażąco narusza obowiązujące prawo.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1266 ze zm.), przeznaczenie gruntów leśnych na cele nieleśne dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Z ust. 2 tego artykułu wynika, że zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne wydaje - w przypadku gruntów niestanowiących własność Skarbu Państwa - marszałek województwa po uzyskaniu opinii izby rolniczej.

Obowiązek uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na nieleśne przez organ wykonawczy gminy, po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego, wynika z art. 17 pkt 6 lit. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Dokumentacja planistyczna doręczona organowi nadzoru wraz z uchwałą wymaganej zgody nie zawiera.

Rada Gminy, określając uchwałą przeznaczenie gruntu bez uzyskania wymaganej zgody, naruszyła tryb sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co w myśl art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym skutkuje nieważnością uchwały w całości.

Ponadto Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 29 maja 2009 r. sygn. Akt II OSK 1865/08 wskazał, że w świetle brzmienia normy art. 4 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym rada gminy może stanowić o przeznaczeniu terenu, sposobie zagospodarowania i warunkach jego zabudowy i skoro czyni to w formie aktu prawa powszechnie obowiązującego, jakim z mocy art. 14 ust. 8 ww. ustawy jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, to nie może wiązać podjętych w tej mierze ustaleń z konkretnym adresatem.

W niniejszej uchwale szczegółowe przeznaczenie terenu w planie ze wskazaniem sposobu wykorzystania istniejących budynków i całego terenu objętego opracowaniem przekracza tzw. władztwo planistyczne gminy - przeznacza bowiem teren pod konkretny cel, tj. obozowisko harcerskie.

W wyroku z dnia 7 maja 2008 r. sygn. akt II OSK 84/08 NSA stwierdził, że zapisy planu winny określać jedynie przeznaczenie terenu.

W kontekście powyższego uznać należy za niedopuszczalną treść § 1 ust. 3 uchwały, iż opracowanie planu ma na celu ustalenie zasad zagospodarowania i metod kształtowania ładu przestrzennego istniejącego terenu leśnego użytkowanego w okresie letnim na obóz harcerski w ramach realizacji zadań gminy jako celu publicznego.

Organ nadzoru kwestionuje ponadto zapisy § 5 i § 8 ust. 2 lit. a) do h) uchwały, zawierające powtórzenia i modyfikacje przepisów ustawowych. Przyjęte przez Radę pojęcia i definicje uregulowane zostały w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i przepisach wykonawczych do ustawy, dlatego brak jest potrzeby powtórzenia definiowania czy opisywania znaczenia używanych w uchwale wyrazów.

Powtórzenie regulacji ustawowych lub ich modyfikacja w akcie prawa miejscowego jest niedopuszczalne, gdyż trzeba się liczyć z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy (tak wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 21 września 2011 r. sygn. II SA/Wr 479/11 oraz wyrok NSA z dnia 14 października 1999 r. sygn. II SA/Wr 1179/98). Przejmowanie znaczenia pojęć zdefiniowanych wcześniej na potrzeby innych aktów prawnych ma zapewnić spójność uchwały w sprawie uchwalenia mpzp z innymi przepisami prawnymi, które są funkcjonalnie z nią powiązane i współtworzą pewien system. Użyte w uchwale pojęcia powinny odwoływać się do przepisów odrębnych, w których pojęcia te zostały już zdefiniowane lub w ogólne nie należy ich definiować na potrzeby danej uchwały. Brak kompatybilności w tej materii może doprowadzić do trudności interpretacyjnych na etapie procesu budowlanego lub spowodować trudności w użytkowaniu danego terenu.

W § 7 ust. 2 lit. a) oraz art. 19 ust. 1 lit. a) uchwała wprowadziła bez wyjaśnienia pojęcie „modernizacja”, które nie ma źródła ani w prawie budowlanym ani w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Pojęcie nie zostało zdefiniowane także na potrzeby niniejszego aktu prawa miejscowego.

Mając powyższe na uwadze rozstrzygnięto jak w sentencji.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

WOJEWODA
w/z
Jan Maścianica
Wicewojewoda